

Cetatea Cavalerilor

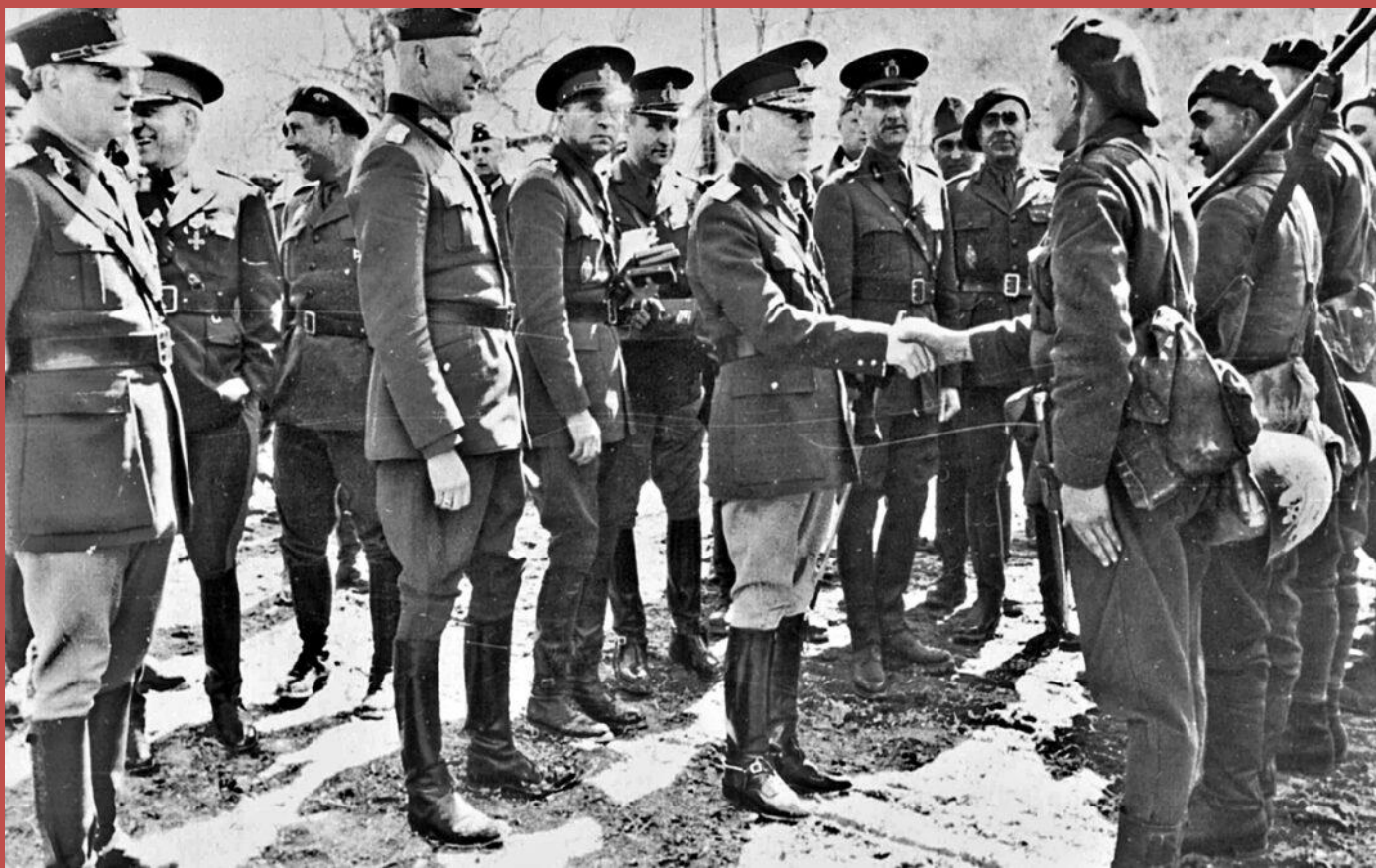
Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
 Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
 Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

Misiune de mare răspundere”: Garda personală a generalului Ion Antonescu

Mihaiță ENACHE

În primăvara anului 1941, un incident petrecut la sediul Președinției Consiliului de Miniștri din București avea să declanșeze o operațiune ce va dura câteva luni și care va avea ca scop găsirea unor ofițeri apti pentru o „misiune de mare răspundere”: garda personală a conducătorului statului, generalul Ion Antonescu.

Investit la 5 septembrie 1940, de regele Carol al II-lea cu „puteri depline pentru conducerea statului român”, generalul Ion Antonescu era președinte al Consiliului de Miniștri și, implicit, conducător al statului. Totodată, Antonescu a concentrat în mâinile sale atât atribute ale puterii legislative, cât și pe cele ale puterii executive, astfel că avea dreptul de a iniția și revoca miniștri, secretari și subsecretari de stat, orice funcționar al statului, de a încheia tratate cu alte state, de a declara război și de a încheia pace. La o lună de la investirea lui Antonescu, în octombrie '40, în România sosea Misiunea Militară Germană. Scopul declarat al acesteia era de instrui armata română. În realitate, trupele germane trebuiau să apere zona petroliferă de la Ploiești și totodată să pregătească armata română pentru un eventual război cu Uniunea Sovietică. Astfel, sub pretextul pregătirii armatei române, prezența militarilor germani pe străzile Bucureștiului a devenit ceva obișnuit pentru populația civilă.

Un incident pune în alertă românii

Cu câteva luni înainte de intrarea României în război, generalului Ilie Șteflea i se aducea la cunoștință un incident petrecut la Președinția Consiliului de Miniștri în noaptea de 1 martie 1941. Raportul maiorului Alexandru Fălcoianu, șeful Serviciului de Control, aduce în discuție siguranța, paza și controlul conducătorului statului: „Astă noapte la orele 22:45 două autocamioane cu două remorci de tip mare, încărcate cu stâlpi de telefoane și diverse materiale au intrat în curtea Președinției oprind în fața intrării principale. Autocamioanele aparțineau armatei germane, iar conducătorii crezuseră după spusele lor că au ajuns la Gara de Nord, cu toate că gardianul din post le-a făcut semn să oprească. Ei n-au ținut seama de acesta, pătrunzând totuși în curtea Președinției. În urma explicațiilor ce li s-au dat făcându-i să înțeleagă că au greșit, aceștia au plecat luând direcția Gării de Nord.” Având în vedere situația creată, maiorul propunea o serie de măsuri de securitate pentru a se evita intrarea persoanelor indezirabile în Președinția Consiliului de Miniștri, utilizând chiar uniforma germană: paza exterioară întărită a clădirii, oprirea definitivă a circulației în zona Palatului Președinției, legitimarea soldaților și chiar a ofițerilor germani izolați care trec prin zona clădirii, înarmarea gardienilor de la porțile Președinției, amenajarea unor locuri speciale pentru mitralierele de la poarta nr. 2, imobilizarea lifturilor, construirea unui gard în jurul Președinției, precum și a unor gratii de fier la toate ferestrele și ușile de la parterul clădirii.

Concomitent cu analizarea acestor propuneri, generalul de divizie Constantin Pantazi, Subsecretar de Stat al Armatei de Uscat trimitea la 27 martie 1941 Cabinetului Militar al Președinției Consiliului de Miniștri „un tabel de căpitani și locotenenți din infanterie, cavalerie și artilerie, aleși după recomandările șefilor de promoție respectivi și considerați ca oameni de caracter. Având în vedere însă misiunea ce le revine, este necesar ca ei să fie verificați și pe alte căi. „Verificările celor 66 de ofițeri propuși pentru a face parte din garda personală a conducătorului statului vor fi realizate, conform rezoluției generalului Șteflea din 28 martie, „prin toate mijloacele, iar în timp de o săptămână se va lua despre fiecare informații complete, inclusiv dacă este sau nu căsătorit.” În urma acestor verificări efectuate prin Marele Stat Major, Secția a II-a, la 14 mai 1941, s-a ales un număr de 20 ofițeri „dintre cei care sunt unanim confirmați de șefii ierarhici, ca elemente cu aptitudini excepționale (fizice, caracter, devotament și spirit de sacrificiu).” Generalul Ion Antonescu indica faptul că ofițerii „ar fi bine să nu fie căsătoriți”, cu excepția celor „căsătoriți care țin personal să fie în gardă”. În continuare, viziunea lui Antonescu era ca respectivii ofițerii să fie „întrebuințați și ca controlori personali ai mei pentru diferite probleme. Deci trebuie să aibă pregătirea necesară: tact, discreție etc. cu toate că, natural, problemele nu vor fi grele.” Chestiunea stagiului acestor ofițeri este un alt aspect adus în discuție de generalul Antonescu: „Ar trebui să fie încadrați în Batalionul 1 Infanterie Ușoară la comanda unităților corespunzătoare gradului unității pe care să le comande numai ca instrucție în mod efectiv (comandanți ajutori sau alte funcții) pentru a nu le prejudicia cariera. Neapărat trebuie aranjat serviciul ca acela al jandarmilor pentru a nu se da naștere la încălcări de atribuții, funcțiuni etc.”

Paza asigurată la București, Predeal și în timpul deplasărilor

TABEL NOMINAL

DE OFITERII PROPUȘI PENTRU "GARDA PERSONALĂ"

A

"CONDUCTORULUI STATULUI"

Nr. Crt.	NUMELE SI PRONUMELE	Arma	Gradul	Vechimea în grad	Observațiuni
1	Asănache I. Stroe ✓	Inf.	Căpitan	1.IV.37	Necăsătorit
2	Andrei I. Virgil +)	"	"	1.IV.37	"
3	Apostolice A.I. +)	"	"	24.I.38	Căsătorit
4	Paroslabu Emil	"	"	24.I.38	"
5	Iorgulescu C. Petre ✓	"	Locot.	1.IV.37	Necăsătorit
6	Chirilă S. Ion	"	"	24.I.38	"
7	Giuramescu N.V-le ✓	"	"	25.X.39	"
8	Libu N.	Cav.	Căpitan	24.I.38	"
9	Vrăncescu M.C-tin +) ✓	"	"	24.I.38	"
10	Ionescu I.	"	"	24.I.38	"
11	Cristescu Andrei	"	"	25.X.39	"
12	Belaș N. Alexandru ✓	"	Locot.	25.X.39	"
13	Brăiliță Gh. Gh.	"	"	25.X.39	"
14	Căpităneanu C.N-lae ✓	"	"	25.X.39	"
15	Constantinescu Roman +)	Art.	Căpitan	1.IV.37	Căsătorit
16	Popa I. Iulione	"	Locot.	1.IV.37	Necăsătorit
17	Molise M. Gheorghe	"	"	1.IV.37	"
18	Nicu M. Nicolae	"	"	1.IV.37	"
19	Topor Gh. Gheorghe	"	"	24.I.38	"
20	Națornice C.	"	"	24.I.38	"

NOTA +) Ofițeri de Stat Major.-

R E C A P I T U L A T I E . -

Arma	Căpitani	Locotenenți	Total	Observațiuni
Inf.	4	3	7 +)	2 căsătoriți
Cav.	4	3	7	
Art.	1	5	6 +)	1 căsătorit
TOTAL	9	11	20 +)	3 căsătoriți.-

---o0o---

Lista celor 20 de ofițeri aleși pentru garda personală a generalului Ion Antonescu. © Arhivele Naționale ale României

Aflați sub comanda maiorului Caloenescu Nicolae, ofițerii selectați trebuiau să asigure securitatea lui Antonescu în București, Predeal, dar și în timpul deplasării acestuia. Astfel, în București, la Președinția Consiliului de Miniștri urmau să fie constituite „două posturi permanente la cele două intrări de jos, înlocuind ofițerii de jandarmi de la serviciile din București, care alternează la acest serviciu timp de 24 ore”, și, respectiv, „trei posturi permanente, la etajul 2, care să supravegheze intrările în apartamentul generalului Antonescu”. La Predeal trebuiau constituite alte „trei posturi

permanente, câte unul la vilele Teodoru, Giurăscu și Terzianu.” Mai mult decât atât, în timpul deplasărilor, mașina generalului Antonescu urma să fie escortată de două autoturisme descoperite în care se găseau șase ofițeri înarmați cu două puști mitralieră și cu revolvere Bergman.

Din punct de vedere organizatoric, ofițerii urmau să fie cazați „în clădirea din strada Paris, care a fost închiriată în acest scop, cu concursul Serviciului

Ofițerii din garda personală a lui Antonescu asigurau paza acestuia chiar și în timpul deplasărilor. © BBWO2

Special de Informații, care contribuie la plata chiriei.” Pe de altă parte, într-o notă a Cabinetului Militar datată 23 mai 1941 și adresată lui Antonescu se arată faptul că „efectivul ofițerilor și rânduiala în serviciul de pază vor da posibilitatea de a avea oricând 6 – 8 ofițeri disponibili pentru orice «însărcinări exterioare». În selecționarea ofițerilor s-a avut în vedere și condițiunile de capacitate, tact și discreție pentru misiuni de informație și control exterior a căror nevoie este constant simțită. Stagiul ofițerilor poate fi satisfăcut, prin mutarea și încadrarea acestora în Batalionul 1 Infanterie Ușoară, dublând astfel ofițerii celor 5 companii și 15 plutoane, alternând la comandă. Fiecare serie va conduce instrucția timp de un an, începând cu pregătirea instructorilor, ce precede încorporarea recruților. Făcând parte din batalion vor fi ținuți la curent cu instrucția, pentru a nu se resimți la schimbare. Ofițerii de artilerie neputând efectua stagiul, urmează ca lotul de ofițeri să fie completat numai cu ofițeri din infanterie și cavalerie (batalionul fiind motorizat).” Punctând aspectul coordonării serviciului de gardă personală a conducătorului statului cu cel al jandarmilor în nota înaintată lui Antonescu se menționează faptul că „în cadrul serviciului general de pază, ofițerii ce formează garda personală au misiuni bine precizate și deosebite de ale jandarmilor. Ei fac paza și controlul celor două intrări principale de la parter, iar la etajul 2 constituie un ultim eșalon de pază, cu misiunea de a supraveghea exclusiv persoana dumneavoastră. În prezent, acest ultim eșalon îl formează jandarmii de pe sala de la etajul 2.”

Ofițeri cu calități excepționale

La 27 mai 1941, generalul Ilie Ștefleă, în calitate de președinte al Consiliului de Miniștri solicita Direcției Personalului din cadrul Ministerului Apărării Naționale, memoriile calificative ale ofițerilor propuși pentru garda personală a generalului Antonescu până la data de 1 iunie. La două zile de la această solicitare, la 29 mai 1941, președintele Consiliului de Miniștri trimite adrese către Corpurile 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 și 10 Armară, Corpul de Munte, Corpul Grănicerilor, precum și Brigăzilor 1, 5, 6, 7, 8 și 9 Cavalerie prin care cere „să se selecționeze și propune, din comandamentele și unitățile din subordine un căpitan (poate fi și ofițer de Stat Major) și un locotenent, care prin calitățile lor excepționale să se fi evidențiat, în mod cu totul deosebit față de camarazii lor. Ofițerii vor fi selectați dintre cei necăsătoriți, complet sănătoși și confirmați unanim de toți șefii ierarhici ca exemplu de caracter, devotament, demnitate și tact. De asemenea, să nu aibă legături de familie cu foști politicieni și să nu se fi manifestat sub nici o formă pentru partidele politice. Dată fiind misiunea de mare răspundere ce urmează a li se încredința, selecționarea și verificarea ofițerilor urmează a se face cu cea mai desăvârșită scrupulozitate

și avizul hotărât al tuturor șefilor ierarhici. În acest scop se alătură două fișe ce urmează a fi completate, răspunzând categoric la fiecare chestiune. Propunerile, însoțite de fișele și memoriile calificative, se vor trimite direct Președinției Consiliului de Miniștri (Cabinetul Militar) prin curier special până la 10 iunie 1941.”

Verificarea ofițerilor a fost realizată așa cum a indicat și generalul Ilie Șteflea: „Prin toate mijloacele, în timp de o săptămână va lua despre fiecare informații complete, inclusiv dacă este sau nu căsătorit.” © Arhivele Naționale ale României

În câteva zile, unii curieri vor livra în locul documentelor așteptate, simple adrese cu textul sec: „Raportăm că unitățile în subordinele [...] deși au ofițeri foarte buni, nu îndeplinesc însă toate condițiunile prevăzute de fișa specială astfel că nu avem de propus nici unul.” Vor înainta astfel de adrese Corpurile 2, 3, 7 și 10 Armată, Brigăzile 6, 7 și 9 Cavalerie, precum și Corpul de Munte. În cazul ofițerilor aleși, având în vedere faptul că unitățile Armatei Române se pregăteau pentru trecerea Prutului, generalul Șteflea a indicat că „se va cere mutarea lor în două etape: imediat aceea care nu fac parte din unități aflate la Est, iar în etapa a doua restul”. La 18 iunie 1941, Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat era înștiințat de către generalul Ilie Șteflea că s-a aprobat mutarea unui prim lot de ofițeri la Batalionul 1 Infanterie Ușoară. Până la data intrării României în război, primii 10 ofițeri ai gărzii personale a generalului Ion Antonescu s-au prezentat la noua lor unitate din București. În linii mari era vorba de un număr de patru căpitani (Stroe I. Asanache – Regimentul 94 Infanterie, Ion Balmez – Regimentul 31 Dorobanți, Nicolae Dibu – Școala de Echitație a Cavaleriei și Ioan II D. Ionescu – Regimentul 4 Călare), cinci locotenenți (Ioan S. Chirilă – Centrul de Instrucție al Infanteriei, Vasile N. Giurănescu – Regimentul 6 Vânători, Liviu Mircea Nistor – Regimentul 91 Infanterie, Alexandru N. Balaș – Regimentul Gardă Călare și Gheorghe Brăiliță – Regimentul 11 Călare), precum și un sublocotenent (Ioan N. Iovaneli – Regimentul 1 Roșiori).

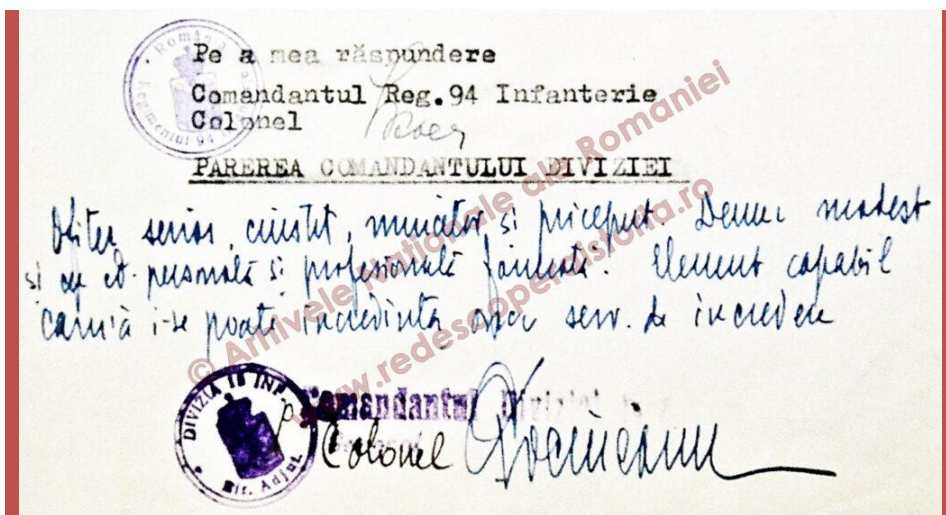
Fișele ofițerilor trimiși la București

Pentru fiecare ofițer propus pentru garda personală a lui Antonescu s-au întocmit fișe speciale sub forma unui chestionar cu nouă puncte care conțineau o caracterizare generală a respectivului ofițer: aptitudini fizice, educație, mediul social, greutatea familiare, seriozitate – discreție – vicii, demnitate – onoare – cinste, caracter, devotament și sentimente pe care le nutrește. Fișele se completau de către comandanții direcți ai ofițerilor propuși, iar la final informațiile notate erau certificate de către comandantul diviziei sau al centrului, după caz.

Căpitanul Stroe I. Asanache era caracterizat de către comandantul Regimentului 94 Infanterie astfel: „Fizic foarte bine dezvoltat, sănătos, foarte rezistent, vioi. Antrenat cu greutatea impuse de serviciu. Foarte manierat, se comportă foarte bine în societate, duce o viață retrasă. Are relații numai cu camarazii. Este fiu de agricultor și are un frate subofițer. Necăsătorit, fără sarcini și fără avere. Foarte serios și discret. Se complace în cercul camarazilor. Nici o preocupare în afară de cele militare. Fără vicii și înclinări. Foarte demn, simțul onoarei, foarte devotat. Opinia camarazilor: foarte apreciat și respectat pentru caracter. Opinia șefilor: ofițer foarte bun, serios și cult. Este în mod categoric un element de mare caracter dovedit prin aprecierile tuturor șefilor. Nu l-am putut proba de devotament, însă sunt convins că este capabil în adevăr de un devotament până la sacrificiu față de șefii săi. Religios, fără nici un sentiment politic. Nu are relațiuni de familie sau înrudire cu foști politicieni.” Părerea comandantului Diviziei 19 Infanterie: „Ofițer serios, cinstit, manierat și priceput. Element capabil căruia i se poate încredința orice serviciu.”

Fișele cu informațiile despre ofițeri erau semnate atât de comandantul de regiment, cât și de cel al diviziei © Arhivele Naționale ale României

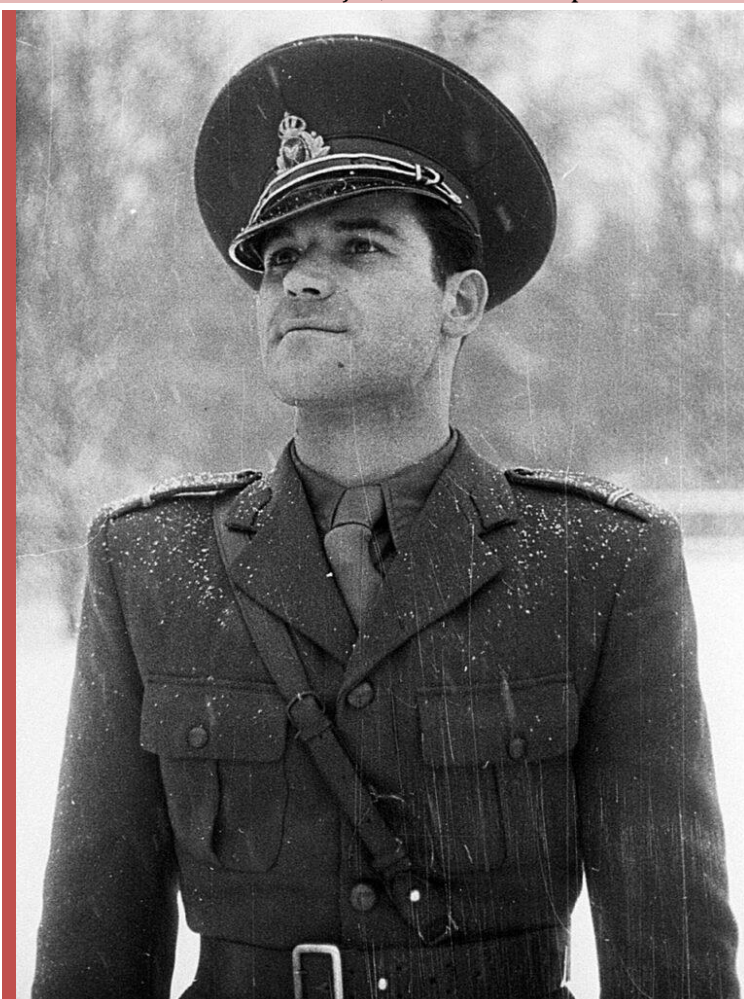
Locotenentul Ion S. Chirilă era caracterizat de către comandantul Centrului de Instrucție al Infanteriei astfel:

„Ofițer prezentabil, cu fizic dezvoltat, rezistent, excelează prin prestanță și energia sa. Practică sporturile și în special schiul și călăria. Foarte manierat, cu o foarte frumoasă conduită în societate. Cultivă și caută numai bunele relațiuni în societate. Este fiu de institutor. Are rude ofițeri și învățători. Necăsătorit, N-are datorii și nici avere. Foarte serios, discret și fără nici un viciu. Duce o viață demnă și este un ofițer care-și iubește cu pasiune cariera și țara. Din trecutul său rezultă că este un ofițer demn, cu un mare simț al onoarei și cinstei. Foarte bine apreciat de camarazii săi și de toți șefii ierarhici pe care i-a avut. Este un ofițer de mare caracter. S-a afirmat ca atare prin educația pe care a făcut-o plutonului său. Este capabil de orice sacrificiu. Devotat absolut șefilor. Pe timpul evacuării din Basarabia ofițerul a avut însărcinări de mare încredere în care s-a comportat strălucit. El a asigurat liniștea și ordinea în satul Dalnik, unde se produsese o rebeliune ungurească. Foarte curajos și hotărât. Trăiește în sentimentul infiltrat adânc la Centrul de Instrucție a Infanteriei că nu aparține lui, ci țării. N-are înrudiri cu foști politicieni. Este un înfocat patriot.” Păreră comandantului diviziei: „De acord cu comandantul Centrului de Instrucție a Infanteriei. Ofițer de încredere, căruia i se poate încredința orice misiune de mare răspundere.”

Locotenentul Vasile N. Giurănescu era caracterizat de către comandantul Regimentului 6 Vânători astfel: „Sănătos și rezistent. Poate suporta cu ușurință orice greutate în campanie. Frumoasă atitudine în fața frontului, vioi și destul de rezistent. A practicat toate sporturile și s-a remarcat la înot. Foarte disciplinat și manierat în societate. Bun camarad și întreține relații cu ofițerii. Provenit din țărani răzeși și crescut în mediul de la țară cu principii frumoase și sănătoase. Nici o greutate familiară, fiind necăsătorit, iar părinții săi cu o situație materială frumoasă. Foarte serios și nici un viciu. Ofițer care nu vorbește mult și chiar se remarcă prin discreția sa. Foarte demn, onorabil și cinstit. Apreciat ca bun ofițer, de camarazi. Prin trecutul său, a dovedit șefilor săi că are un caracter frumos. Foarte devotat și a dovedit aceasta în operațiunile de retragere din Bucovina în 1940, când a stat tot timpul în mijlocul trupei, menținându-i moralul pentru care a fost decorat cu [Ordinul] Coroana [României] în grad de cavaler. Posedă sentimente religioase și patriotice de cel mai înalt grad, constituind un element militar de elită.” Păreră comandantului Diviziei 14 Infanterie: „Un foarte bun ofițer, foarte bine apreciat în tot cursul carierei și pe care se poate conta în orice însărcinare i s-ar da.”

Locotenentul Liviu Mircea Nistor era caracterizat de către comandantul Regimentului 91 Infanterie astfel: „Fizic bine dezvoltat, vioi, rezistent la greutățile serviciului. Cu prestanță în fața frontului. Bine antrenat la marșuri. Practică călăria și schiul. Foarte manierat și cu o foarte frumoasă conduită în societate. Se trage dintr-o familie cinstită și onorabilă, originar din Sibiu, unde se bucură de o foarte bună reputație. Cunoaște bine limba germană. Necăsătorit. Nu are nici o greutate familiară. Foarte serios, discret și fără vicii. Duce o viață morală și demnă. Se complace în mediul celor mai remarcăți intelectuali din garnizoană. Citește multă literatură, în special cea militară, fiind cu totul consacrat serviciului. Om de onoare, cinstit și demn pentru cariera militară, remarcându-se printre ceilalți camarazi ai săi. De când face parte din cadrele active ale armatei, nu a suferit nici o pedeapsă. Este reușit la examenul de admitere în Școala Superioară de Război. Este un om de caracter. În toate însărcinările ce i s-au dat, s-a dovedit a fi sincer și drept. În ceea ce privește însărcinările primite în legătură cu serviciul și camarazii săi, a dat dovadă de un caracter bine format. Foarte devotat serviciului și șefilor săi, fapt constatat și cu ocazia

Sublocotent român. © BBW02

Rebeliunii Legionare din ianuarie 1941, când singur a cerut să fie pus la comandă de unitate de intervenție. Bun patriot, nu nutrește nici un sentiment politic, din contră urăște și disprețuiește astfel de apucături. Bun creștin ortodox. Nu este înrudit cu nici o familie de politicieni.” Părerea comandantului Diviziei 20 Infanterie: „De complet acord cu Regimentul 91 Infanterie. Locotenentul este un ofițer de caracter, devotat, demn și cu mult tact.”

Locotenentul Alexandru N. Balaș era caracterizat de către comandantul Regimentului de Gardă Călare astfel: „Foarte vioi și rezistent. Foarte bun călăreț și foarte curajos. Foarte bun trăgător, fiind și vânător. Temperament dinamic și foarte rapid în decizie în caz de acțiune. Aceste frumoase calități nu-l fac apt însă a fi încadrat acolo unde se cere mult tact. Educație bună. Mult bun simț, ceea ce îi dă posibilitate a avea o bună comportare în societate. Are un cumnat ofițer de stat major și un frate ofițer veterinar. [...] Divorțat. Nu are avere. Nu are greutăți sau sarcini. Nu are vicii. Frecventează mai mult cercurile militare. Îi place să citească. Dă examen la Facultatea de Drept. Bun camarad. Apreciat de camarazii lui. Foarte demn și foarte corect. Nu are sentimente politice.” Părerea comandantului Militar al Capitalei: „De acord cu notele și aprecierile șefului său direct. Din studiul memoriului său se menționează că este un ofițer energic, hotărât, capabil să ia hotărâri fulgerătoare în situațiuni unde se cere o intervenție eficientă.”

Sublocotenentul Ioan N. Iovaneli era caracterizat de către comandantul Regimentului 1 Roșiori astfel: „Vioi, rezistent, sportiv. Educație aleasă în toate discuțiile. Fiu de funcționar public. Necăsătorit. Foarte serios, discret. N-are vicii. Demnitate, onoare și cinste sub toate raporturile, fiind dat ca model. Element de caracter. Foarte sensibil. Este capabil de un devotament până la sacrificiu. Nu are relațiuni cu foștii politicieni. Independent și foarte patriot.” Comandantul Brigăzii 1 Mixtă Cavalerie contrasemnează doar fișa.

Trecea Prutului aduce cu sine probleme...

Documentele păstrate în arhiva Cabinetului Militar al Președinției Consiliului de Miniștri nu includ și fișele întocmite pentru ofițerii: Ioan Balmez, Nicolae Dibu, Ioan II D. Ionescu și Gheorghe Brăiliță. În schimb, corespondența purtată între Cabinetul Militar și diferite structuri ale armatei române ne oferă informații despre data când ofițerii au fost propuși de eșaloanele superioare pentru „misiunea de mare răspundere” ce urma a li se încredința. Astfel, căpitanul Stroe I. Asanache a fost nominalizat de către Divizia 19 Infanterie comandantului Corpului 6 Armată la 8 iunie 1941. A doua zi, generalul de divizie Corneliu Dragalina înainta documentația ofițerului Președinției Consiliului de Miniștri. Tot pe 9 iunie 1941, a fost propus și căpitanul Ioan Balmez de către comandantul Corpului 1 Armată, general de divizie Theodor Ionescu. Memoriul calificativ alcătuit din 52 de file al căpitanului Dibu Nicolae a fost înaintat Cabinetului Militar la 1 iunie de către comandantul Regimentului 2 Roșiori „Prunaru”, colonel Gheorghe Brătianu. Cu o zi înainte, pe 31 mai 1941, comandantul Regimentului 4 Călărași, colonel Gheorghe Pravilă expedia memoriul căpitanului Ioan II D. Ionescu. În aceeași zi, la Președinția Consiliului de Miniștri sosea și documentația locotenentului Ion S. Chirilă, înaintată de către comandantul Centrului de Instrucție al Infanteriei, colonel Ștefan Bardan. Locotenentul Vasile N. Giurănescu a fost propus la 7 iunie 1941 de comandantul Diviziei 14, general Gheorghe Stavrescu comandamentului mării unități. Trei zile mai târziu, comandantul Corpului 4 Armată, general de divizie C. Sănătescu înainta Cabinetului Militar memoriul locotenentului. La 6 iunie 1941, Șeful de Stat Major al Diviziei 20, locotenent colonel N. Ciuculescu trimitea Corpul 7 Armată fișa specială a locotenentului Liviu Mircea Nistor. Memoriul ofițerului a fost expedit prin curier special Președinției Consiliului de Miniștri la 9 iunie de către generalul V. Iosif, comandantul Corpului 7 Armată. Pe 31 mai 1941 la Cabinetul Militar sosea fișa specială și memoriul de 30 file al locotenentului Alexandru N. Balaș, înaintat de către comandantul Regimentului de Gardă Călare, colonel I. Eftimiu. Locotenentul Gheorghe Gh. Brăiliță și sublocotenentul Ioan Iovaneli au fost propuși printr-o singură telegramă militară la data de 7 iunie 1941. Cu două zile înainte ca generalul Ion Antonescu să emită ordinul de trecere a Prutului și, implicit de intrarea a României în război, directorul Cabinetului Militar, colonel Alexandru Dumitrescu înapoiază memoriile celor 10 ofițeri, acestea ajungând la destinație în intervalul 26 iunie – 7 iulie 1941.

...care impun remutarea ofițerilor la unitățile de origine

La 2 iulie 1941, unitățile româno – germane aflate de-a lungul graniței cu Uniunea Sovietică au trecut efectiv Prutul. Războiul sfânt pentru eliberarea Basarabiei și a Bucovinei de nord începuse. În timp ce primii soldați români se avântau spre liniile sovietice, la București, Direcțiunea Personalului din cadrul Ministerului Apărării Naționale trimitea Președinției Consiliului de Miniștri o adresă cu următorul conținut: „Divizia 14 Infanterie roagă a se aproba anularea mutării locotenentului Vasile

Giurănescu din Regimentul 6 Vânători, în Batalionul 1 Infanterie Ușoară întrucât ofițerul este comandant de companie operativă pe Prut în sectorul cel mai principal și are subalterni numai ofițeri de rezervă iar o predare a companiei în situația actuală este o imposibilitate.” În asemenea circumstanțe, ne așteptăm ca răspunsul să fie dat imediat. În realitate, abia pe 6 iulie, ordinul de mutare al ofițerului este contramandat. Peste numai câteva zile, acest ordin este urmat de un altul, mult mai surprinzător. La 10 iulie 1941, ora 11:40, din trenul de comandament al armatei cu indicativul „Patria” maiorul Alexiu Gheorghe expediază generalului Ilie Șteflea la Președinția Consiliului de Miniștri telegrama cu următorul ordin: „Din ordinul domnului general Antonescu toți ofițerii mutați la PCM pentru serviciul de pază vor fi trimiși la unitățile lor în cel mai scurt timp.”

În iulie 1941, ofițerii selectați pentru garda personală a lui Antonescu au fost trimiși la unitățile de origine pentru a merge pe front. © BBW02

Ordinul este neașteptat, astfel că de la București, căpitanul Magherescu trimite maiorului Alexiu mesajul: „Domnule maior, vin cu precizie la telegrama primită astăzi de dimineață pentru retrimiteria ofițerilor din serviciul de pază la unitățile lor. Este vorba de acei ofițeri care au fost mutați în ultimul timp în cadrele Batalionului 1 Infanterie Ușoară de la Președinția Consiliului de Miniștri pentru serviciul de pază personală a domnului general – de aceștia este vorba și nu de alții. Așteptăm vești de la d-voastre.” În aceeași zi, generalul Ilie Șteflea în calitate de președinte al Consiliului de Miniștri emite un ordin către Batalionul 1 Infanterie Ușoară: „Față de nevoile de încadrare ale unităților, în actualele împrejurări, ofițerii mutați în Batalionul 1 Infanterie Ușoară se remută în corpurile de origine.” A doua zi, pe 12 iulie 1941, la ora 8 dimineața posturile de ofițeri jandarmi pentru controlul intrărilor în Președinția Consiliului de Miniștri se reînființau. La ora 12 ofițerii selectați pentru garda personală a generalului Ion Antonescu se prezentau generalului Șteflea înainte de plecarea din București. Potrivit indicațiilor generalului, aceștia trebuiau să se prezinte la unitățile de origine până la data de 17 iulie 1941. Clădirea de pe strada Paris închiriată special pentru ofițerii din garda personală a conducătorului statului a rămas la dispoziția Batalionului 1 Infanterie Ușoară fiind folosită pentru cantonarea ofițerilor necăsătoriți din această unitate. Astfel, se încheia, după numai cinci luni, epopeea gărzii personale a generalului Ion Antonescu, ofițerii selectați pentru această „misiune de mare răspundere” însoțind Armata Română pe frontul denumit în epocă drept „Cruciada împotriva comunismului”.

Bibliografie:

SANIC, Fond PCM-CM, Dosar nr. 8/1941;

SANIC, Fond PCM-CM, Dosar nr. 14/1941.